

TABEL DE CONCORDANȚĂ
Directiva 2004/38/EC din 29 aprilie 2004
privind dreptul la liberă circulație și rezidență a cetățenilor Uniunii Europene și a membrilor de familie ai acestora în cadrul teritoriului Statelor Membre
(prevederile acestei directive se aplică și cetățenilor Spațiului Economic European)

Art. din Directivă	Conținutul documentului comunitar	Art. din actului normativ național	Conținutul actului normativ național cu modificările aduse de proiectul de ordonanță	Obs.
Art. 1	Subiectul Aceasta Directiva stabilește: - conditiile care guvernează exercitiul dreptului de libera circulație și rezidență pe teritoriul Statelor Membre al cetățenilor UE și membrilor de familie ai acestora; - dreptul de rezidență permanentă pe teritoriul Statelor Membre al cetățenilor UE și al membrilor lor de familie - limitele exercitării drepturilor prevăzute de punctele a și b, din rațiuni de politică publică, ordine publică sau sănătate publică	Art. 1	Art. 1 - Prezenta ordonanță de urgență stabilește condițiile în care cetățenii Uniunii Europene și ai statelor membre ale Spațiului Economic European și membrii acestora de familie își pot exercita dreptul la liberă circulație, de rezidență și de rezidență permanentă pe teritoriul României, precum și limitele exercitării acestor drepturi din motive de ordine publică, securitate națională sau sănătate publică.	
Art. 2	Definiții În sensul acestei Directive 1. Cetățean UE înseamnă orice persoană care are cetățenia unui Stat Membru. 2. Membru de familie înseamnă: a) sotul (soția) b) partenerul(a) cu care cetățeanul UE are un parteneriat înregistrat, pe baza legislației unui Stat Membru, cu condiția ca legislația Statului Membru gazdă să trateze parteneriatul înregistrat ca echivalent al căsătoriei și în conformitate cu condițiile stabilite de legislația relevantă a Statului Membru gazdă; c) descendenții în linie directă care nu au împlinit vârsta de 21 de ani sau se află în întreținere sau cei ai sotului(soției) ori partenerului(ei) așa cum a fost definit la punctul b; d) ascendenții pe linie directă care se află în întreținere și cei ai sotului(soției) ori partenerului(ei) așa cum a fost definit la punctul b; 3. "Stat Membru Gazdă" înseamnă Statul Membru în care un cetățean UE se mută în virtutea exercitării dreptului sau la liberă circulație și rezidență	Art. 2	Art. 2 - (1) În aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles: 1. cetățean al Uniunii Europene - orice persoană care are cetățenia unuia dintre statele membre ale Uniunii Europene; 2. stat membru - stat membru al Uniunii Europene; 3. membru de familie: a) soțul sau soția; b) descendenții în linie directă, indiferent de cetățenie, care nu au împlinit vârsta de 21 de ani sau care se află în întreținerea cetățeanului Uniunii Europene, precum și cei ai soțului/soției; c) ascendenții în linie directă, indiferent de cetățenie, care se află în întreținerea cetățeanului Uniunii Europene, precum și cei ai soțului/soției; 4. drept de rezidență – dreptul cetățeanului Uniunii Europene de a rămâne și a locui pe teritoriul României, în condițiile legii; 5. rezident - cetățean al Uniunii Europene sau membrul de familie al acestuia care își exercită dreptul la liberă circulație și rezidență pe teritoriul României, în condițiile legii; (2) În sensul prezentei ordonanțe de urgență, sintagmele activitate dependentă și activitate independentă sunt definite potrivit art. 7 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.	
Art. 3	Beneficiarii 1. aceasta Directiva se va aplica tuturor cetățenilor UE care se deplasează sau se stabilesc într-un Stat Membru altul decât cel a cărui cetățenie o dețin, precum și membrilor de familie ai acestora așa cum au fost definiți în art 2 pct 2 și care îi însoțesc sau li se			

Art. din Directivă	Conținutul documentului comunitar	Art. din actului normativ național	Conținutul actului normativ național cu modificările aduse de proiectul de ordonanță	Obs.
	alatura. 2. fara a limita vreun drept la libera circulatie si rezidență deja obtinut de persoanele vizate, Statul Membru gazdă, în conformitate cu legislatia nationala, va facilita intrarea si rezidența urmatoarelor categorii de persoane: a) orice alti membri de familie, indiferent de cetatenie, care nu se încadreaza în definitia art 2 pct 2 si care, în tara de unde au venit, se afla în întreținerea cetățean UE care are dreptul de rezidență sau fac parte din "gospodaria" acestuia, ori acolo unde motive medicale întemeiate reclama cu necesitate asistenta membrului de familie de catre cetățeanul UE; b) partenerul cu care cetățeanul UE are o relatie de durata, atestata corespunzator Statul Membru gazdă va examina cu atentie circumstantele personale ale acestora si va justifica temeinic refuzul permisiei de intrare sau de rezidență a acestor persoane.	Art. 2 alin.(1) Art.3	6. persoană aflată în întreținere - orice alt membru de familie, indiferent de cetățenie, care nu se încadrează în definiția prevăzută la pct. 3 și care, în țara de origine sau de proveniență, se află în întreținerea sau gospodărește împreună cu cetățeanul Uniunii Europene, ori se află în situația în care, din motive medicale grave, este necesară asistența personală a acestuia. 7. partener – persoana care conviețuiește cu cetățeanul Uniunii Europene, dacă parteneriatul este înregistrat conform legii din statul membru de origine sau de proveniență sau, în cazul în care parteneriatul nu este înregistrat, relația de conviețuire poate fi dovedită. (2) – Persoanele aflate în întreținere, precum și partenerul beneficiază de drepturile membrilor de familie ai cetățeanului Uniunii Europene privind intrarea și rezidența pe teritoriul României, în condițiile stabilite de prezenta ordonanță de urgență	
Art. 4	Dreptul de iesire 1. Fara a prejudicia prevederile legale privitoare la controlul de frontiera, toti cetățenii UE care detin un card de identitate sau pasaport valabile precum si membrii de familie care nu sunt cetățeni UE dar detin pasaport valabil, vor avea dreptul de parasi teritoriul unui Stat Membru pentru a calatori pe teritoriul altui Stat Membru 2. nu este permisa impunerea obtinerii unei vize de iesire sau vreo alta formalitate echivalenta persoanei careia i se aplica paragraful anterior 3. Statele Membre vor elibera sau prelungi valabilitatea, în conformitate cu legislatia proprie, cartilor de identitate sau pasapoartelor care dovedesc cetatenia 4. pasapotul va fi valabil cel putin pe teritoriul Statelor Membre si pe teritoriul statelor prin care cetățeanul UE trebuie sa treaca în timp ce calatoreste între Statele Membre. Acolo unde legea Statului Membru nu prevede eliberarea de carti de identitate, valabilitatea oricarui pasaport care se elibereaza sau se prelungeste nu poate fi mai mica de 5 ani.	Art. 7 Art. 8	Art. 7. - Cetățenii Uniunii Europene, precum și membrii familiilor lor pot părăsi teritoriul României pe baza prezentării documentelor și cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor privind aplicarea ștampilei de către organele poliției de frontieră, prevăzute la art. 5. Art. 8. - (1) Cetățenilor Uniunii Europene sau, după caz, membrilor familiilor lor nu li se permite ieșirea din țară în următoarele situații: a) abrogat; b) sunt învinuite sau inculpate într-o cauză penală și a fost dispusă instituirea unei măsuri preventive, în condițiile Codului de procedură penală; c) au fost condamnate și au de executat o pedeapsă privativă de libertate. (2) Refuzul permiterii ieșirii de pe teritoriul României se comunică de către organele poliției de frontieră în condițiile prevăzute la art. 6 alin. (3). Împotriva refuzului permiterii ieșirii se poate face acțiune la instanța de contencios administrativ competentă. Procedura prevăzută la art. 6 alin (4) se aplică în mod corespunzător. (3) - abrogat (4) Măsura de nepermitere a ieșirii încetează de drept dacă persoana aflată	

Art. din Directivă	Conținutul documentului comunitar	Art. din actului normativ național	Conținutul actului normativ național cu modificările aduse de proiectul de ordonanță	Obs.
			în una dintre situațiile prevăzute la alin. (1) lit. b) sau c) dovedește, cu documente emise de autoritățile competente, potrivit legii, că: a) s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală, încetarea urmăririi penale, a fost achitată sau s-a dispus încetarea procesului penal; b) a executat pedeapsa, a fost grațiată, beneficiază de amnistie sau a fost condamnată, prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.	
Art. 5	Dreptul de intrare 1. Fara a prejudicia prevederile legale referitoare la documentele de călătorie aplicabile la controlul național de frontieră, Statele Membre vor acorda cetățenilor UE permisiunea de a intra pe teritoriul lor cu o carte de identitate sau pasaport valabile și vor acorda membrilor de familie care nu sunt cetățeni ai unui Stat Membru permisiunea de a intra pe teritoriul lor cu un pasaport valabil. Nu este permisă impunerea obținerii de către cetățeanul UE a unei vize de intrare sau a unei formalități echivalente. 2. membrii de familie care nu au cetățenia unui Stat Membru vor avea obligația de a obține o astfel de viza de intrare numai în conformitate cu prevederile Regulamentului 539/2001 ori, acolo unde este cazul, cu legislația națională. În spiritul acestei Directive, posesia unui permis de rezidență valabil, la care se referă art 10, va scuti membrii de familie de la obținerea vizei Statele Membre vor facilita obținerea vizei de către o astfel de persoană. Viza va trebui eliberată gratuit, cu rapiditate și în baza unei proceduri accelerate. 3. Statul Membru gazdă nu va aplica stampila de intrare sau ieșire în pasaportul membrilor de familie care nu au cetățenia unui Stat Membru, dacă aceștia prezintă cardul de rezidență prevăzut în art 10 4. acolo unde un cetățean UE sau membrii de familie care nu are cetățenia unui Stat Membru nu prezintă documentul necesar pentru trecerea frontierei ori, acolo unde este cazul, viza necesară, Statul Membru implicat, înainte de a nu permite continuarea călătoriei, va oferi acestora oportunitatea rezonabilă de a obține aceste documente sau de a le fi aduse într-o perioadă de timp rezonabilă, ori de a dovedi prin alte mijloace că sunt acoperiți de dreptul la liberă circulație și rezidență 5. Statul Membru poate cere persoanei interesate să raporteze prezența sa într-o perioadă de timp rezonabilă și care să nu creeze discriminări. Nerespectarea acestei obligații poate atrage răspunderea proporțională și nediscriminatorie a celui în cauză.	Art. 5 Art. 6	Art. 5. - (1) Intrarea cetățenilor Uniunii Europene pe teritoriul României este permisă prin toate punctele de trecere a frontierei de stat deschise traficului internațional de persoane, cu condiția prezentării documentului național de identitate, a pașaportului sau a unui document eliberat în condițiile prezentei ordonanțe de urgență pentru cetățenii Uniunii Europene, valabil, fără a se aplica ștampila de intrare de către organele poliției de frontieră în oricare dintre aceste documente. (2) Membrii de familie care nu sunt cetățeni ai Uniunii Europene pot intra pe teritoriul României în baza unui pașaport valabil și a vizei de intrare, cu excepția cazurilor în care obligativitatea obținerii vizei este desființată în condițiile legii. (3) Misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României acordă persoanelor prevăzute la alin. (2) viza de intrare pe teritoriul României. Condițiile pentru eliberarea vizei se stabilesc prin normele metodologice. (4) Membrul de familie care nu este cetățean al Uniunii Europene dar care este în posesia unui document valabil, care atestă rezidența pe teritoriul unui alt stat membru în calitate de membru de familie al unui cetățean al Uniunii Europene, este scutit de la obligativitatea obținerii unei vize. Organele poliției de frontieră nu aplică ștampila de intrare sau ieșire în pașaportul persoanelor din această categorie. Art. 6. - (1) Cetățenilor Uniunii Europene, precum și membrilor familiilor lor li se refuză intrarea pe teritoriul statului român numai în următoarele situații: a) dacă nu prezintă documentele corespunzătoare prevăzute la art. 5 și nu fac dovada, prin orice alt mijloc, că beneficiază de dreptul la liberă circulație și rezidență pe teritoriul României; b) dacă au fost declarați indezirabili, în condițiile legii, sau dacă împotriva acestora a fost dispusă măsura interzicerii intrării pe teritoriul României în condițiile prezentei ordonanțe de urgență. c) există indicii temeinice că persoana în cauză constituie o	

Art. din Directivă	Conținutul documentului comunitar	Art. din actului normativ național	Conținutul actului normativ național cu modificările aduse de proiectul de ordonanță	Obs.
		Art.10	amenințare reală și prezentă la ordinea publică, securitatea națională sau sănătatea publică. (2) În situația prevăzută la alin. (1) lit. a), înainte de comunicarea refuzului permiterii intrării pe teritoriul României, persoanei i se acordă o perioadă de timp pe care o consideră necesară, în care să dovedească îndeplinirea condițiilor de intrare sau faptul că beneficiază de dreptul la liberă circulație și rezidență pe teritoriul României. Organele poliției de frontieră acordă tot sprijinul necesar pentru clarificarea situației persoanei în cauză, inclusiv prin eliberarea vizei de intrare, în cazuri excepționale, după analizarea situației persoanei în cauză. (3) Refuzul permiterii intrării pe teritoriul României se comunică de către organele poliției de frontieră de îndată, în scris, împreună cu motivele care au stat la baza dispunerii acestei măsuri, indicându-se instanța competentă și termenul în care măsura poate fi atacată. (4) Împotriva refuzului permiterii intrării pe teritoriul României se poate face acțiune la instanța de contencios administrativ în a cărei rază teritorială se află sediul organului emitent al actului administrativ contestat. Instanța se pronunță prin hotărâre în termen de 5 zile de la data depunerii cererii. Cererea se judecă în camera de consiliu, cu citarea părților. Hotărârea instanței este definitivă și irevocabilă. (5) Introducerea acțiunii în contencios administrativ împotriva refuzului permiterii intrării pe teritoriul României nu suspendă executarea măsurii. (1) Pe durata șederii în România, cetățenii Uniunii Europene sau, după caz, membrii familiilor lor sunt obligați să declare la formațiunile teritoriale ale Autorității pentru străini, în termen de 15 zile de la producerea evenimentului, următoarele: a) orice modificare intervenită cu privire la nume, prenume și cetățenie; b) în cazul membrilor de familie care nu au cetățenia Uniunii Europene, orice schimbare relevantă cu privire la starea civilă. (2) Pierderea sau furtul documentelor în baza cărora se permite trecerea frontierei de stat a României, precum și a celor eliberate de autoritățile române în baza prevederilor prezentei ordonanțe de urgență vor fi declarate la organul de poliție competent teritorial, în termen de 48 de ore de la constatarea evenimentului.	
Art. 6	Dreptul de rezidență de pana la 3 luni 1. Cetățenii UE beneficiaza neconditionat de un drept de	Art. 12	Art. 12. - (1) Cetățenii Uniunii Europene, care au intră pe teritoriul României, beneficiază de drept de rezidență pentru o	

Art. din Directivă	Conținutul documentului comunitar	Art. din actului normativ național	Conținutul actului normativ național cu modificările aduse de proiectul de ordonanță	Obs.
	rezidență de pana la 3 luni pe teritoriul altui Stat Membru. Cetățenii UE trebuie sa detina carte de identitate sau pasaport valabil. 2. Prevederile paragrafului 1 se aplica si membrilor de familie detinatori ai unui pasaport valabil, care nu au cetatenia unui Stat Membru, si care îl acompaniaza sau se alatura cetățeanului UE.		perioadă de până la 3 luni de la data intrării în țară, fără îndeplinirea vreunei condiții suplimentare. (2) Membrii de familie ai cetățenilor Uniunii Europene, indiferent de cetățenie, care îi însoțesc sau li se alătură ulterior beneficiază de prevederile alin. (1). (3) Persoanele prevăzute la alin. (1) și alin. (2) pot beneficia de drept de rezidență pe teritoriul României pentru o perioadă mai mare de 3 luni în condițiile prevăzute la secțiunea a 2-a a prezentului capitol. (4) Persoanele prevăzute la alin. (1) și alin. (2) pot beneficia de drept de rezidență permanentă pe teritoriul României în condițiile prevăzute la secțiunea a 3-a a prezentului capitol.	
Art. 7	Dreptul de rezidență pentru o perioada mai mare de 3 luni 1. toti cetățenii UE vor avea drept de rezidență pe teritoriul altui Stat Membru mai mare de trei luni daca: a) au calitatea de angajat sau persoana care desfasoara activitati independente în Statul Membru gazdă sau b) dețin suficiente resurse pentru ca ei si membrii de familie sa nu devina poveri pentru sistemul de asigurari sociale ale Statul Membru gazdă în perioada de rezidență si detin o asigurare medicala cuprinzatoare in Statul Membru gazdă ori c) – sunt înscrisi (enroled) într-o institutie privata sau publica, acreditata sau finantata de catre Statul Membru gazdă pe baza propriei legislatii sau practici administrative, având ca principal scop studiul, inclusiv pregatirea profesională si - dispun de asigurare medicala cuprinzatoare în Statul Membru gazdă si asigura autoritatea nationala relevanta, printr-o declaratie sau un echivalent la alegerea proprie, ca detin suficiente resurse pentru ca ei si membrii de familie sa nu devina o povara pentru sistemul de asigurari sociale ale Statul Membru gazdă pe perioada sederii sau d) sunt membrii de familie care însoțesc sau se alatura cetățeanului UE care satisface una din conditiile a), b), c). 2. dreptul de rezidență prevazut la paragraful 1 se extinde asupra membrilor de familie care nu detin cetatenia unui Stat Membru, care însoțesc sau se alatura cetățean UE in Statul Membru gazdă, cu conditia ca acesti cetățeni UE sa îndeplineasca conditiile stipulate de par 1 a), b), c). 3. în sensul par 1(a), un cetățean UE care nu mai este angajat sau persoana care nu mai desfasoara activitati independente, va mentine	Art. 13	Art. 13. - (1) Cetățenii Uniunii Europene aflați în una dintre următoarele situații au dreptul de rezidență în România pentru o perioadă mai mare de trei luni: a) desfășoară pe teritoriul României activități dependente sau activități independente, în condițiile legii; b) dețin mijloace de întreținere pentru ei și membrii lor de familie cel puțin la nivelul venitului minim garantat în România și asigurare de sănătate recunoscută în sistemul asigurărilor sociale de sănătate din România; c) sunt înscrisi la o instituție din România, acreditată în condițiile legii, având ca obiect principal de activitate desfășurarea de activități de învățământ sau de perfecționare a pregătirii profesionale, au asigurare de sănătate recunoscută în sistemul asigurărilor sociale de sănătate din România și asigură autoritățile competente, printr-o declarație pe propria răspundere, că dețin mijloace de întreținere pentru ei și membrii lor de familie, cel puțin la nivelul venitului minim garantat în România; d) sunt membri de familie ai unui cetățean al Uniunii Europene care îndeplinește una dintre condițiile prevăzute la lit. a), b) sau c). (1¹) Membrii de familie care nu sunt cetățeni ai Uniunii Europene pot beneficia de dreptul de rezidență pentru o perioadă de peste trei luni dacă însoțesc sau se alătură ulterior cetățeanului Uniunii Europene care îndeplinește una din condițiile prevăzute la alin. (1) literele a) - c). (2) Dreptul de rezidență are o durată determinată de perioada în care titularul acestuia se află în mod efectiv în una dintre situațiile prevăzute la	

Art. din Directivă	Conținutul documentului comunitar	Art. din actului normativ național	Conținutul actului normativ național cu modificările aduse de proiectul de ordonanță	Obs.
	acest statut în următoarele condiții: a) el/ea se afla în imposibilitate temporară de a munci ca urmare a unei boli sau accident b) el/ea se găsește în somaj involuntar înregistrat corespunzător după ce a fost angajat pe o perioadă mai mare de un an și s-a înregistrat ca fiind în căutarea unui serviciu (loc de muncă) la biroul relevant pentru angajari c) el/ea se găsește în somaj involuntar înregistrat corespunzător, după terminarea unui contract de angajare pe durată determinată de mai puțin de un an, sau se găsește în somaj involuntar înregistrat corespunzător în timpul primelor 12 luni și s-a înregistrat ca fiind în căutarea unui serviciu la biroul relevant pentru angajari. În acest caz, va beneficia de statutul de angajat pentru cel puțin 6 luni d) el/ea se implică în pregătire profesională. Dacă nu se găsește în somaj, va beneficia de statutul de angajat numai în cazul în care pregătirea profesională este făcută în domeniul fostului serviciu 4. prin derogare de la par1(d) și 2 de mai sus, numai soțul/soția, partenerul înregistrat prevăzut la art2(2)(b) și copiii aflați în întreținere vor avea drept de rezidență ca membri de familie ai cetățean UE care îndeplinește condiția de la par 1(c) de mai sus. Articolul 3 par 2 se va aplica ascendenților în linie directă ai săi și ai soțului/soției ori partenerului înregistrat care se află în întreținere		alin. (1) care au stat la baza acordării dreptului respectiv. (3) Rezidentul care s-a aflat în situația prevăzută la alin. (1) lit. a) pentru o perioadă mai mare de un an și ulterior a devenit șomer, în condițiile legii, beneficiază, în continuare, de dreptul de rezidență, pe perioada în care are această calitate. (4) Rezidentul care a avut un contract de muncă cu o durată determinată mai mică de un an sau care s-a aflat în situația prevăzută la alin. (1) lit. a) pentru o perioadă de cel mult 12 luni și ulterior a devenit șomer, în condițiile legii, beneficiază de dreptul de rezidență pentru o perioadă de 6 luni de la data obținerii acestei calități. (5) Rezidentul care nu se mai află în situația prevăzută la alin. (1) lit. a), dar care nu a devenit șomer și urmează un program de pregătire profesională la o instituție dintre cele prevăzute la alin. (1) lit. c), beneficiază, în continuare, de dreptul de rezidență acordat, doar dacă pregătirea se desfășoară în domeniul de activitate pentru care i s-a acordat acest drept. (6) Pe perioada în care rezidentul aflat în situația prevăzută la alin. (1) lit. a) se află în incapacitate temporară de muncă datorată unei boli sau unui accident, beneficiază, în continuare, de dreptul de rezidență acordat. (7) Prin excepție de la alin. (1) litera d) și alin. (1)¹, numai soțul/soția, partenerul și copiii aflați în întreținere vor avea drept de rezidență ca membri de familie ai unui cetățean al Uniunii Europene care a dobândit acest drept ca urmare a îndeplinirii condiției prevăzute de alin. 1 litera c).	
Art. 8	Formalități administrative pentru cetățenii UE 1. fără a prejudicia prevederile art 5 par 5, Statul Membru gazdă poate solicita cetățenilor UE să se înregistreze la autoritățile relevante, în cazul unei sederi mai mari de 3 luni 2. termenul limită pentru înregistrare nu poate fi mai mic de trei luni de la data sosirii. Un certificat de înregistrare va fi eliberat imediat și trebuie să cuprindă numele și adresa persoanei înregistrate și data înregistrării. Neîndeplinirea acestei obligații de către cetățeanul UE poate atrage sancționarea acestuia proporțională și nediscriminatorie 3. pentru emiterea certificatului de înregistrare, Statul Membru gazdă poate solicita limitativ ca: - cetățeanul UE caruia îi este aplicabil art 7 par 1 pct a) să prezinte o carte de identitate valabilă sau pasaport, o confirmare a angajamentului din partea angajatorului sau un certificat de angajare ori	Art. 15	Art. 15. - În vederea luării în evidență și eliberării certificatului de înregistrare, cetățenii Uniunii Europene aflați în situațiile prevăzute la art. 13 alin. (1) lit. a), b) și c) vor depune la sediul formațiunii teritoriale competente a Autorității pentru străini, în termen de 90 zile de la data intrării pe teritoriul României, o cerere însoțită de documentul național de identitate sau pașaportul, valabile, precum și de următoarele documente, după caz: a) copie legalizată a contractului de muncă sau o adeverință eliberată de angajator, vizată în condițiile legii, ori autorizația pentru desfășurarea de activități independente, eliberată conform legii, în cazul în care solicită înregistrarea pentru scopurile prevăzute la art. 13 alin. (1) lit. a); b) dovada că deține mijloace de întreținere pentru ei și, după caz, pentru membrii lor de familie de regulă cel puțin la nivelul	

Art. din Directivă	Conținutul documentului comunitar	Art. din actului normativ național	Conținutul actului normativ național cu modificările aduse de proiectul de ordonanță	Obs.
			certIFICATELE de înregistrare în ziua depunerii cererii. (2) În cazul în care pe baza documentelor depuse de persoanele prevăzute la art.15 și 16, organele competente constată că nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art.13 alin.(1), solicită persoanelor ca, într-un termen considerat necesar de acestea, dar nu mai mare de 30 de zile, să prezinte eventualele documente care mai sunt necesare în vederea soluționării cererii. Dacă după termenul stabilit se constată, în continuare, că nu sunt îndeplinite condițiile, organele competente comunică în scris refuzul eliberării certificatului de înregistrare, precum și motivele care au stat la baza acestei decizii indicându-se instanța competentă și termenul în care măsura poate fi atacată. (3) Împotriva refuzului eliberării certificatului de înregistrare se poate face acțiune la instanța de contencios administrativ competentă.	
		Art. 34 ¹	Art. 34¹ – (1) Neîndeplinirea oricăreia dintre obligațiile stabilite la art.9, art.10, art.15, art.16 și art.19 alin.1 constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 25 lei la 50 lei. (2) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către lucrători anume desemnați din cadrul Ministerului Administrației și Internelor. (3) În cazul contravențiilor prevăzute la alin.(1), contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute la alin.1, agentul constatatator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal. (4) Contravenției prevăzute la alin. (1) îi sunt aplicabile prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.	
Art. 9	Formalități administrative pentru membrii de familie care nu sunt cetățeni UE 1. Statele Membre gazdă vor emite un permis de rezidență membrilor de familie ai cetățeanului UE care nu au cetățenia unui Stat Membru, dacă intenționează să stea mai mult de 3 luni. 2. termenul limita pentru depunerea cererii de eliberare a permisului de rezidență nu poate fi mai mic de trei luni de la data intrării. 3. nerespectarea regulii de solicitare a permisului de rezidență poate	Art. 19	Art. 19.- (1) În vederea luării în evidență și eliberării cărții de rezidență, membrii de familie prevăzuți la art. 13 alin. (1¹) trebuie să depună la sediul formațiunii teritoriale competente a Autorității pentru străini, în termen de 90 zile de la data intrării pe teritoriul României, o cerere însoțită de următoarele documente: a) pașaport valabil; b) actul de stare civilă care atestă existența căsătoriei sau, după caz, documentul care atestă legătura de rudenie cu cetățeanul Uniunii	

Art. din Directivă	Conținutul documentului comunitar	Art. din actului normativ național	Conținutul actului normativ național cu modificările aduse de proiectul de ordonanță	Obs.
	atrage sancțiuni proportionale și non discriminatorii din parte statului		Europene, însoțit de traducerea legalizată, în cazul în care nu a fost emis de autoritățile unui stat membru; c) certificatul de înregistrare al cetățeanului Uniunii Europene căruia i se alătură, dacă cetățeanul Uniunii Europene a fost luat în evidență anterior ; (2) Cetățeanul Uniunii Europene aflat în una din situațiile prevăzute la art. 13 alin (1) lit. b) și c), căruia i se alătură membrii de familie prevăzuți la alin. (1), este obligat să facă dovada că deține mijloace de întreținere pentru aceștia de regulă cel puțin la nivelul venitului minim garantat în România și asigurare de sănătate recunoscută în sistemul asigurărilor sociale de sănătate din România. (3) Prevederile alin. (1) și (2) se aplică în mod corespunzător persoanelor aflate în întreținere și partenerului, care nu sunt cetățeni ai Uniunii Europene, situație în care vor prezenta documente eliberate de autoritatea competentă din statul membru de origine sau de proveniență, care să ateste aceste calități, precum și documentele prevăzute la alin (1) lit. a) și c); (4) La depunerea cererii prevăzute la alin. (1) organele competente eliberează solicitantului o adeverință care face dovada dreptului de rezidență până la eliberarea cărții de rezidență. Cartea de rezidență va fi eliberată în cel mult 90 de zile de la depunerea cererii. (5) În termenul prevăzut la alin. (4) organele competente efectuează toate verificările necesare pentru constatarea îndeplinirii condițiilor pentru emiterea cărții de rezidență, inclusiv, după caz, cele referitoare la elementele pe baza cărora se poate stabili faptul că este o căsătorie de conveniență, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare. (6) Dacă, pe baza verificărilor prevăzute la alin. (5), organele competente care au primit cererea constată că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, eliberează solicitantului "cartea de rezidență pentru membrul de familie al unui cetățean al Uniunii Europene", în termenul prevăzut la alin. (4). (7) În cazul în care se constată că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, organele competente comunică în scris refuzul eliberării cărții de rezidență, motivele care au stat la baza acestei decizii, indicându-se instanța competentă și termenul în care măsura poate fi atacată. (8) Împotriva refuzului eliberării certificatului de înregistrare se poate face acțiune la instanța de contencios	
Art. 10	Emiterea permiselor de rezidență 1. dreptul de rezidență al membrilor de familie care nu au cetățenia unui Stat Membru va fi evidențiat prin emiterea unui document cu denumirea de "Permis de rezidență pentru membrii de familie ai unui cetățean UE" în termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii. Un certificat de depunere a cererii pentru permis de rezidență va fi eliberat pe loc(imediat) 2. pentru eliberarea permisului de rezidență, Stat Membru va solicita prezentarea următoarelor documente: a) pasaport valabil b) document care să ateste existența unei relații de familie sau sau a unui parteneriat înregistrat c) certificatul de înregistrare sau, în lipsa unui sistem de înregistrare, orice altă dovadă a dreptului de rezidență a cetățeanului UE pe care îl însoțesc sau la care vin în Statul Membru gazdă d) în cazurile reglementate de art 2 par 2 pct c) și d), documente doveditoare ca sunt întrunite condițiile stipulate de punctele menționate e) în cazurile reglementate de art 3 par 2 pct a), un document eliberat de autoritatea relevantă din țara de origine sau proveniență, care să certifice ca se află în întreținerea ori fac parte din "gospodăria" cetățean UE, ori dovada existenței unor motive medicale întemeiate care să reclame cu necesitate îngrijirea personală a membrilor de familie de către cetățeanul UE f) în cazurile ce intra sub incidența art 3 par2 pct b), dovada existenței unei relații de durată cu cetățeanul UE .			

Art. din Directivă	Conținutul documentului comunitar	Art. din actului normativ național	Conținutul actului normativ național cu modificările aduse de proiectul de ordonanță	Obs.
		Art. 34 ¹	administrativ competentă. Art. 34¹ – (1) Neîndeplinirea oricăreia dintre obligațiile stabilite la art.9, art.10, art.15, art.16 și art.19 alin.1 constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 25 lei la 50 lei. (2) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către lucrători anume desemnați din cadrul Ministerului Administrației și Internelor. (3) In cazul contravențiilor prevăzute la alin.(1), contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute la alin.1, agentul constatatăor făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal. (4) Contravenției prevăzute la alin. (1) îi sunt aplicabile prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.	
Art. 11	Valabilitatea permisului de rezidență 1. Permisul de rezidență prevăzut de art10(1) va avea valabilitatea de 5 ani de la data emiterii sau egala cu perioada cat cetățeanul UE intenționează sa stea, dacă aceasta perioada este mai mica de 5 ani 2. Valabilitatea permisului de rezidență nu va putea fi afectata de absente temporare de pe teritoriu care nu depasesc sase luni pe an sau de absente mai îndelungate pentru satisfacerea serviciului militar obligatoriu ori de o absenta de pana la 12 luni consecutiv temeinic motivata cum ar fi graviditatea sau nasterea unui copil, o boala grava, studiu sau pregatire profesională, detasarea în alt Stat Membru ori o tara terta	Art. 20	Art. 20. - (1) Valabilitatea cărții de rezidență prevăzut la art. 19 alin. (4) este de până la 5 ani de la data emiterii dar nu mai mare decât perioada de rezidență a cetățeanului Uniunii Europene al cărui membru de familie este. (2) Cartea de rezidență prevăzută la art. 19 alin. (4) își pierde valabilitatea în cazul absenței temporare de pe teritoriul României a titularului pentru mai mult de 6 luni în decurs de un an, cu următoarele excepții: a) absența de pe teritoriul României pentru satisfacerea serviciului militar obligatoriu, indiferent de perioadă; b) absența de pe teritoriul României pentru motive întemeiate, precum starea de graviditate și de naștere, boală gravă, participarea la programe de învățământ sau pregătire profesională ori mutarea în interes de serviciu într-un alt stat membru sau o țară terță, pentru o perioadă de maximum 12 luni consecutive.	
Art. 12	Mentinerea dreptului de rezidență de catre membrii de familie în eventualitatea decesului ori plecării cetățean UE 1. fara a prejudicia prevederile subpar 2, plecarea sau decesul cetățeanului UE nu va afecta dreptul de rezidență al membrilor sai de familie care au cetățenia unui stat membru. Înainte de obținerii unui drept de rezidență permanent, persoanele în cauza trebuie sa îndeplineasca una din conditiile stipulate de pct (a)(b)(c) si (d) ale art 7(1)	Art. 18	Art. 18. - (1) Dreptul de rezidență al membrilor de familie care au cetățenia Uniunii Europene este valabil pe toată perioada pentru care cetățeanul Uniunii Europene ai cărui membri de familie sunt are drept de rezidență, precum și, până la împlinirea termenului la care pot beneficia de rezidență permanentă, în oricare dintre următoarele situații: a) când cetățeanul Uniunii Europene părăsește România sau a decedat;	

Art. din Directivă	Conținutul documentului comunitar	Art. din actului normativ național	Conținutul actului normativ național cu modificările aduse de proiectul de ordonanță	Obs.
	2. fara a prejudicia prevederile subpar 2, decesul cetățeanului UE nu trebuie sa atraga pierderea dreptului de rezidență al membrii de familie sai care nu detin cetatenia unui Stat Membru si care au locuit în Statul Membru gazdă ca membri de familie pentru o perioada de cel putin un an înainte de decesul cetățeanului UE. Înainte ca aceste persoane sa dobandeasca drept de rezidență permanent, dreptul lor de rezidență va fi limitat de posibilitatea ca ei sa dovedeasca apartenenta la categoria angajati, persoana care desfasoara activitati independentei sau ca detin suficiente resurse pentru ca ei si membrii de familie ai lor sa nu devina o povara pentru sistemul de asigurari sociale al Statul Membru gazdă în perioada sederii lor si poseda asigurare medicala cuprinzatoare în Statul Membru gazdă, ori ca sunt membri de familie, deja constituita în Statul Membru gazdă, ai unei persoane care satisface aceste conditii. Prin "resurse suficiente" se înțelege definitia data de art 8(4). Astfel de membri de familie isi mentin un drept de rezidență exclusiv personal. 3. plecarea cetățeanului UE din Statul Membru gazdă ori decesul acestuia/acesteia nu va atrage pierderea dreptului de rezidență de catre copiii sai ori ai parintelui care detine tutela în fapt a acestora, indiferent de nationalitate, daca copiii stau în Statul Membru gazdă si sunt înscrisi la o institutie de învățământ, cu scopul de a studia, pana la terminarea studiilor lor.	Art. 21	b) în cazul soților, când se desface sau se anulează căsătoria. c) în cazul partenerilor, când se desface sau se anulează parteneriatul înregistrat. (2) În situațiile prevăzute la alin. (1) lit. a) și b), dobândirea ulterioară a dreptului de rezidență permanentă, în condițiile prevăzute în cadrul secțiunii a 3-a din prezentul capitol, este condiționată de continuarea șederii pe teritoriul României a persoanelor prevăzute la art. 16, în oricare dintre situațiile prevăzute la art. 13 alin. (1) lit. a)-d). (3) În situațiile prevăzute la alin. (1) lit. a) dreptul de rezidență al copiilor ori părintelui în îngrijirea căruia aceștia se află rămâne valabil până la terminarea studiilor, cu respectarea următoarelor condiții cumulative: a) copiii locuiesc în România; b) copiii sunt înscrși la o instituție de învățământ din România. Art. 21. - (1) Dreptul de rezidență al membrilor de familie care nu au cetățenia Uniunii Europene este valabil pe toată perioada pentru care cetățeanul Uniunii Europene ai cărui membrii de familie sunt are rezidență în România, precum și, până la împlinirea termenului la care pot beneficia de rezidență permanentă, în următoarele situații: a) în cazul în care cetățeanul Uniunii Europene al cărui membru de familie este, părăsește România sau a decedat, dacă membrul de familie a avut o rezidență de cel puțin un an în această calitate; ori b) în cazul soților, dacă se desface sau se anulează căsătoria în oricare dintre următoarele condiții: (i) de la încheierea căsătoriei și până la sesizarea instanței de judecată competente pentru desfacerea, declararea nulității sau anularea căsătoriei au trecut cel puțin 3 ani, din care o perioadă de cel puțin un an pe teritoriul României; (ii) prin acordul soților ori prin hotărâre judecătorească, soțului/soției care nu are cetățenia Uniunii Europene i-a fost încredințat spre creștere și educare copilul cetățeanului Uniunii Europene; (iii) instanța de judecată a hotărât desfacerea căsătoriei numai din vina soțului/soției care este cetățean al Uniunii Europene; (iv) în urma acordului soților ori prin hotărâre judecătorească, instanța de judecată stabilește dreptul soțului/soției care nu are cetățenia Uniunii Europene de a vizita copilul minor. În acest caz, instanța de judecată trebuie să precizeze în dispozitivul hotărârii judecătorești că vizitele se vor efectua pe teritoriul României, cu	

Art. din Directivă	Conținutul documentului comunitar	Art. din actului normativ național	Conținutul actului normativ național cu modificările aduse de proiectul de ordonanță	Obs.
	cetățeanului Uniunii; ori c) acesta este garantat de circumstanțe excepțional de dificile ca de exemplu faptul de a fi fost victima violenței domestice în timpul existenței căsătoriei ori parteneriatului înregistrat; ori d) prin acordul sotului/sotiei ori partenerului așa cum a fost definit în art 2 par 2(b) ori prin hotărâre judecătorească, soția/sotul ori partenerul(a) care nu este cetățean UE dobândește dreptul de vizitare a copilului minor, cu condiția ca instanța să precizeze ca vizitele se vor face pe teritoriul Statului Membru gazdă și atât timp cât se cere. Înainte ca aceste persoane să dobândească dreptul de rezidență permanentă, dreptul lor de rezidență va fi limitat de posibilitatea ca ei să dovedească apartenența la categoria angajați, persoana care desfășoară activități independente sau ca dețin suficiente resurse pentru ca ei și membrii de familie ai lor să nu devină o povară pentru sistemul de asigurări sociale al Statului Membru gazdă în perioada sederii lor și să posede asigurare medicală cuprinzătoare în Statul Membru gazdă, ori ca sunt membri de familie, deja constituită în Statul Membru gazdă, ai unei persoane care satisface aceste condiții. Prin "resurse suficiente" se înțelege definiția dată de art 8(4). Astfel de membri de familie își mențin un drept de rezidență exclusiv personal.	Art. 21	b) copiii sunt înscrși la o instituție de învățământ din România. Art. 21. - (1) Dreptul de rezidență al membrilor de familie care nu au cetățenia Uniunii Europene este valabil pe toată perioada pentru care cetățeanul Uniunii Europene ai cărui membri de familie sunt are rezidență în România, precum și, până la împlinirea termenului la care pot beneficia de rezidență permanentă, în următoarele situații: a) în cazul în care cetățeanul Uniunii Europene al cărui membru de familie este, părăsește România sau a decedat, dacă membrul de familie a avut o rezidență de cel puțin un an în această calitate; ori b) în cazul soților, dacă se desface sau se anulează căsătoria în oricare dintre următoarele condiții: (i) de la încheierea căsătoriei și până la sesizarea instanței de judecată competente pentru desfacerea, declararea nulității sau anularea căsătoriei au trecut cel puțin 3 ani, din care o perioadă de cel puțin un an pe teritoriul României; (ii) prin acordul soților ori prin hotărâre judecătorească, sotului/sotiei care nu are cetățenia Uniunii Europene i-a fost încredințat spre creștere și educare copilul cetățeanului Uniunii Europene; (iii) instanța de judecată a hotărât desfacerea căsătoriei numai din vina sotului/sotiei care este cetățean al Uniunii Europene; (iv) în urma acordului soților ori prin hotărâre judecătorească, instanța de judecată stabilește dreptul sotului/sotiei care nu are cetățenia Uniunii Europene de a vizita copilul minor. În acest caz, instanța de judecată trebuie să precizeze în dispozitivul hotărârii judecătorești că vizitele se vor efectua pe teritoriul României, cu indicarea exactă a perioadei de timp pentru care acest drept este acordat. c) în cazul partenerilor, când se desface sau se anulează parteneriatul înregistrat, cu aplicarea în mod corespunzător a condițiilor prevăzute la lit.b). (2) În situațiile prevăzute la alin. (1), dobândirea ulterioară a dreptului de rezidență permanentă este condiționată de continuarea sederii pe teritoriul României a persoanelor prevăzute la art. 19, în oricare dintre situațiile prevăzute la art. 13 alin. (1) lit. a) și b), sau în calitate de membru de familie al unei persoane care îndeplinește una dintre aceste condiții, dacă familia este deja constituită pe teritoriul României. (3) În situațiile prevăzute la alin. (1) lit. a) dreptul de rezidență al copiilor ori părintelui în îngrijirea căruia aceștia se află	

Art. din Directivă	Conținutul documentului comunitar	Art. din actului normativ național	Conținutul actului normativ național cu modificările aduse de proiectul de ordonanță	Obs.
			rămâne valabil până la terminarea studiilor, cu respectarea următoarelor condiții cumulative: a) copiii locuiesc în România; b) copiii sunt înscriși la o instituție de învățământ din România. (4) Dreptul de rezidență menținut în baza alin. (1) nu conferă titularului posibilitatea de a solicita reunificarea familială potrivit legii.	
Art. 14	Pastrarea dreptului de rezidență 1. Cetățenii UE și membrii de familie ai acestora vor beneficia de dreptul de rezidență prevăzut de art 6 cu condiția de a nu deveni o povară nerezonabilă pentru sistemul de asistență socială al Statul Membru gazdă. 2. cetățenii UE și membrii de familie ai acestora vor beneficia de dreptul de rezidență prevăzut de art 7, 12 și 13 atât timp cât îndeplinesc condițiile stabilite în textul acestor articole În cazuri particulare în care există îndoială rezonabilă ca cetățenii UE ori membrii de familie nu îndeplinesc condițiile stipulate de art 7, 12 și 13, Statul Membru gazdă poate verifica îndeplinirea acestor condiții. Verificarea nu va fi efectuată sistematic. 3. măsura îndepărtării de pe teritoriul sau nu va putea fi consecința automată a apelării de către cetățean UE ori membrii de familie la asistența socială a Statului Membru gazdă. 4. Prin derogare de la prevederile par 1 și 2 și fără a încălca prevederile Capitolului VI, măsura îndepărtării de pe teritoriul a cetățenilor UE sau membrilor lor de familie nu poate fi adoptată în următoarele cazuri: a) cetățenii UE sunt angajați sau persoane care desfășoară activități independente, sau b) cetățenii UE au intrat pe teritoriul Statul Membru gazdă în căutarea unui loc de muncă. În acest caz, cetățenii UE și membrii de familie nu pot fi îndepărtați dacă fac dovada că își caută în continuare un loc de muncă și au șanse reale de a fi angajați	Art. 24 ¹ Art. 24 ³	Art. 24 ¹ . (1) Cetățenii Uniunii Europene și membrii de familie ai acestora beneficiază de dreptul de rezidență prevăzut la art.12 atât timp cât nu devin o sarcină excesivă pentru sistemul asigurărilor sociale din România. (2) Cetățenii Uniunii Europene și membrii de familie ai acestora beneficiază de dreptul de rezidență prevăzut în Secțiunea a 2-a atât timp cât îndeplinesc condițiile prevăzute în art.13, 18 și 21. (3) Autoritatea pentru străini poate verifica îndeplinirea condițiilor pentru exercitarea dreptului de rezidență de către cetățenii Uniunii Europene și membrii de familie ai acestora. Art. 24 ³ Decizia de părăsire a teritoriului României nu poate fi emisă împotriva cetățenilor Uniunii Europene și a membrilor de familie ai acestora dacă: a) cetățeanul Uniunii Europene desfășoară activități dependente sau independente; b) cetățeanul Uniunii Europene dovedește prin orice mijloc că este în căutarea unui loc de muncă și că are posibilități reale de a fi angajat.	
Art. 15	Garantii procedurale 1. procedurile prevăzute de art 30 și 31 se vor aplica prin analogie tuturor deciziilor ce restricționează dreptul la libera circulație a cetățenilor UE și membrilor lor de familie din alte rațiuni decât cele de politică publică, ordine publică sau sănătate publică. 2. expirarea valabilității cartii de identitate ori pasaportului pe baza căruia persoana în cauză a intrat pe teritoriul Statul Membru gazdă și i s-a eliberat certificatul de înregistrare ori permisul de rezidență nu poate constitui motiv pentru îndepărtarea de pe teritoriul Statul	Art. 24 ²	Art. 24 ² (1) Împotriva cetățenilor Uniunii Europene și membrilor de familie ai acestora care nu îndeplinesc condițiile de exercitare a dreptului de rezidență, potrivit art.24 ¹ , Autoritatea pentru străini poate emite o decizie de părăsire a teritoriului României. (2) Comunicarea deciziei de părăsire a teritoriului României se face în condițiile prevăzute în normele metodologice de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență. (3) Persoana împotriva căreia a fost emisă decizia de părăsire a	

Art. din Directivă	Conținutul documentului comunitar	Art. din actului normativ național	Conținutul actului normativ național cu modificările aduse de proiectul de ordonanță	Obs.
	Membru gazdă 3. Statului Membru gazdă nu poate institui interdicția de intrare în contextul unei decizii de îndepărtare careia i se aplica par 1.		teritoriului României are obligația de a părăsi România în 30 de zile de la data comunicării deciziei. (4) Împotriva deciziei de părăsire a teritoriului României se poate face acțiune la instanța de contencios administrativ competentă. Exercițarea unei căi de atac întrerupe curgerea termenului în care persoana are obligația să părăsească teritoriul României. (5) În situația în care persoana în cauză nu părăsește teritoriul României în termenul prevăzut la alin. 3, Autoritatea pentru Străini ia măsuri de escortare a acesteia până la frontieră. Escortarea se face, de regulă, în 24 de ore de la depistarea persoanei în cauză. (6) În cazul membrilor de familie care nu sunt cetățeni ai Uniunii Europene, dacă escortarea nu poate fi efectuată în termenul prevăzut la alin. 5, la propunerea Autorității pentru străini, procurorul anume desemnat de la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București poate dispune ca, până la îndeplinirea acestei măsuri, persoana să fie luată în custodie publică, aplicându-se în mod corespunzător prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la luarea în custodie publică și, după caz, la tolerarea rămănerii pe teritoriul României.	
Art. 16	Regula generală pentru cetățean UE și membrii de familie 1. cetățenii UE care au locuit legal în Statul Membru gazdă o perioadă continuă de 5 ani vor beneficia de drept de rezidență permanentă acolo. Acest drept nu poate face obiectul condițiilor stipulate la Capitolul III. 2. par 1 se va aplica de asemenea și membrilor de familie care nu sunt cetățeni ai unui Stat Membru dar au locuit în mod legal în Statul Membru gazdă alături de cetățenii UE, o perioadă continuă de 5 ani. 3. continuitatea locuirii nu va fi afectată de absente temporare care nu depășesc 6 luni/an, de absente de mai lungă durată determinate de satisfacerea stagiului militar obligatoriu, ori de o absență de până la 12 luni consecutiv din motive întemeiate ca gravitatea ori nașterea unui copil, o condiție medicală gravă, plecarea la studii sau pregătire profesională, detasarea în alt Stat Membru sau o țară terță. 4. odata dobândit, dreptul de rezidență permanentă va fi pierdut numai prin absența de pe teritoriul Statului Membru gazdă pentru o	Art. 22	Art. 22. – „(1) Cetățenii Uniunii Europene care au o rezidență continuă și legală pe teritoriul României pentru o perioadă de cel puțin 5 ani beneficiază de dreptul de rezidență permanentă. (2) Persoanele care nu au cetățenia Uniunii Europene și care au o rezidență continuă pe teritoriul României pentru o perioadă de cel puțin 5 ani, în calitate de membrii de familie al unui cetățean al Uniunii Europene rezident sau rezident permanent beneficiază de prevederile alin. (1) . (3) La stabilirea continuității perioadei de rezidență nu sunt considerate întreruperi: a) absențele temporare de pe teritoriul României care nu depășesc 6 luni în decurs de un an; b) absența de pe teritoriul României pentru satisfacerea serviciului militar obligatoriu; c) absența de pe teritoriul României pentru motive întemeiate, precum starea de graviditate și de naștere, boală gravă, participarea la programe de învățământ sau pregătire profesională ori mutarea în interes de serviciu într-un alt stat membru sau o țară terță, pentru o	

Art. din Directivă	Conținutul documentului comunitar	Art. din actului normativ național	Conținutul actului normativ național cu modificările aduse de proiectul de ordonanță	Obs.
	perioada de timp mai mare de 2 ani consecutiv.		perioadă de maximum 12 luni consecutive. (4) Dreptul de rezidență permanentă se pierde în cazul unei absențe de pe teritoriul României pentru o perioadă mai mare de 2 ani consecutivi.	
Art. 17	Excepții (scutiri) pentru persoanele care nu mai lucrează în Statului Membru gazdă și membrii lor de familie 1. Prin derogare de la Articolul 16, dreptul de rezidență permanentă în Statului Membru gazdă va fi acordat înainte de îndeplinirea unei perioade de cinci ani de rezidență, pentru: (a) lucrătorii sau persoanele care desfășoară activități independente care, în momentul în care își încetează activitatea, au ajuns la vârsta stabilită de legea Statului Membru care îndreptățește la o pensie de vârstă sau lucrătorii care încetează (renunță) la angajarea plătită pentru o pensionare înainte de termen, dacă ei au muncit în acel Stat Membru cel puțin ultimele 12 luni și au avut o rezidență continuă mai mare de 3 ani pe teritoriul acelui stat. Dacă legea în Statului Membru gazdă nu acordă dreptul de pensionare pentru vârstă anumitor categorii de persoane care desfășoară activități independente, condiția de vârstă se consideră îndeplinită în momentul în care persoana în cauză împlinește 60 de ani. (b) lucrătorii sau persoanele care desfășoară activități independente care au avut o rezidență continuă în Statul Membru pentru mai mult de doi ani și încetează munca datorită unei incapacitate de muncă permanentă. Dacă această incapacitate este rezultatul unui accident de muncă sau al unei boli ocupaționale, care îndreptățește persoana în cauză la ajutor plătit în totalitate sau parțial de o instituție din Statului Membru gazdă, nu se va impune nici o condiție referitoare la durata șederii. (c) lucrătorii sau persoanele care desfășoară activități independente care, după trei ani de muncă și rezidență în Statului Membru gazdă, lucrează în calitate de angajat sau persoană care desfășoară activități independente în alt Stat Membru, menținându-și în același timp locul de rezidență în Statului Membru gazdă, la care ei se întorc, ca o regulă, în fiecare zi sau cel puțin o dată pe săptămână. În scopul acordării drepturilor prevăzute la punctele (a) și	Art. 23	Art. 23. - (1) Prin excepție de la prevederile art. 22, rezidenții beneficiază de rezidență permanentă anterior împlinirii perioadei continue de 5 ani de ședere, în următoarele situații: a) rezidenții care desfășoară activități dependente sau activități independente și care, în momentul încetării activității, au dreptul de pensie pentru limită de vârstă sau celor al căror contract de muncă încetează cu drept de pensionare anticipată în condițiile legii, dacă au fost angajați în România în ultimele 12 luni cel puțin și au avut o rezidență continuă mai mare de 3 ani pe teritoriul României. Pentru rezidenții care desfășoară profesii liberele condiția referitoare la vârsta de pensionare se consideră îndeplinită în momentul împlinirii vârstei de 60 de ani, dacă legea nu prevede altfel; b) rezidentul care desfășoară activități dependente sau activități independente, au o ședere continuă pe teritoriul României pentru o perioadă mai mare de 2 ani și încetează munca datorită pierderii totale sau a cel puțin jumătate din capacitatea de muncă. Dacă această incapacitate este rezultatul unui accident de muncă sau al unei boli profesionale, condiția referitoare la durata rezidenței nu se aplică; c) rezidenții care după o perioadă de 3 ani de rezidență în condițiile prevăzute la art. 13 alin. (1) lit. a), își desfășoară activitatea într-un alt stat membru, menținându-și în același timp reședința pe teritoriul României, unde se întorc regulat, în fiecare zi sau cel puțin o dată pe săptămână. La acordarea drepturilor prevăzute la lit. a) și b), perioadele de angajare petrecute în statul membru în care persoana în cauză lucrează vor fi considerate ca fiind petrecute pe teritoriul României. (2) Perioadele de șomaj, de concediu medical sau de încetare a activității datorate îmbolnăvirii ori unui accident, precum și orice alte perioade de încetare a activității pentru motive neimputabile persoanei în cauză se iau în calcul la stabilirea continuității perioadelor prevăzute la alin. (1). (3) Condițiile referitoare la durata șederii și angajării, stabilite la alin. (1) lit. a), și condiția referitoare la durata rezidenței, stabilită la alin. (1) lit. b), nu se vor aplica dacă persoana care este angajată sau desfășoară activități economice în mod independent este căsătorită cu un cetățean român. (4) În cazul în care cetățeanul Uniunii Europene dobândește dreptul de rezidență permanentă în baza alin. (1), membrii de familie ai acestuia, indiferent de cetățenie, au drept de rezidență permanentă numai dacă gospodăresc împreună cu acesta pe teritoriul României.	

Art. din Directivă	Conținutul documentului comunitar	Art. din actului normativ național	Conținutul actului normativ național cu modificările aduse de proiectul de ordonanță	Obs.
	(b), perioadele de angajare petrecute în în Statul Membru în care persoana în cauză lucrează vor fi considerate ca petrecute în Statului Membru gazdă. Perioadele de șomaj involuntar înregistrat corespunzător de oficiul de munca competent, perioadele nelucrate pentru motive care nu tin de persoana respectivă și absența de la muncă sau renunțarea la muncă datorate bolii sau unui accident vor fi considerate perioade de angajare. 2. Condițiile referitoare la durata șederii și angajării stabilite la punctul (a) al paragrafului 1 și condiția referitoare la durata șederii stabilită la punctul (b) al paragrafului 1 nu se vor aplica dacă soțul sau partenerul, la care face referire art. 2 punctul 2(b), al angajatului sau a persoanei care desfășoară activități independente, este cetățean al Statului Membru gazdă sau a pierdut cetățenia al acelui Stat Membru prin căsătoria cu lucrătorul sau cu persoana care desfășoară activități independente. 3. Indiferent de cetățenie, membrii de familie a lucrătorului sau a persoanei care desfășoară activități independente care locuiesc împreună cu acesta pe teritoriul Statului Membru vor avea drept de rezidență permanent în acel Stat Membru, dacă lucrătorul sau persoana care desfășoară activități independente a dobândit pentru sine dreptul de rezidență permanentă în acel Stat Membru în baza paragrafului 1. 4. Dacă, totuși, lucrătorul sau persoana care desfășoară activități independente moare în timp ce muncește dar înainte de dobândirea dreptului de rezidență permanentă în Statului Membru gazdă în baza paragrafului 1, membrii săi de familie care locuiesc împreună cu acesta în Statului Membru gazdă vor dobândi dreptul de rezidență permanentă acolo, cu condiția ca: (a) lucrătorul sau persoana care desfășoară activități independente avea, la data decesului, o rezidență continuă pe teritoriul acelui Stat Membru de doi ani; sau (b) decesul a survenit în urma unui accident de munca sau unei boli ocupaționale; sau (c) soțul supraviețuitor a pierdut cetățenia acelui Stat Membru ca urmare a căsătoriei cu lucrătorul sau persoana care desfășoară activități independente.		(5) în cazul în care rezidentul care desfășura activități dependente sau independente decedează în perioada de activitate, dar anterior dobândirii, în condițiile stabilite la alin. (1), a dreptului de ședere permanentă, membrii de familie care au gospodărit împreună cu acesta pe teritoriul României pot dobândi dreptul de rezidență permanentă, dacă: a) la data decesului rezidentul avea o ședere continuă de 2 ani pe teritoriul României; b) decesul a survenit în urma unui accident de muncă sau a unei boli profesionale; c) soțul supraviețuitor a pierdut cetățenia română după căsătoria cu cetățeanul Uniunii Europene, titular al dreptului de ședere principal.	
Art. 18	Dobândirea dreptului de rezidență permanentă de către anumiți membrii de familie care nu sunt cetățeni ai unui Stat Membru Fără a prejudicia articolul 17, membrii de familie a unui cetățean UE cărora li se aplică articolul 12(2) și 13(2), care îndeplinesc condițiile	Art. 18 alin 2	Art. 18. - (2) În situațiile prevăzute la alin. (1), dobândirea ulterioară a dreptului de rezidență permanentă, în condițiile prevăzute în cadrul secțiunii a 3-a din prezentul capitol, este condiționată de continuarea șederii pe teritoriul României a persoanelor prevăzute la art. 16, în oricare dintre situațiile	

Art. din Directivă	Conținutul documentului comunitar	Art. din actului normativ național	Conținutul actului normativ național cu modificările aduse de proiectul de ordonanță	Obs.
	stabilite prin prezentul act normativ, vor dobândi dreptul de rezidență permanentă după o rezidență legală în Statului Membru gazdă pentru o perioadă de cinci ani consecutivi.	Art. 21 alin. 2	prevăzute la art. 13 alin. (1) lit. a)-d). Art. 21. - (2) În situațiile prevăzute la alin. (1), dobândirea ulterioară a dreptului de rezidență permanentă este condiționată de continuarea șederii pe teritoriul României a persoanelor prevăzute la art. 19, în oricare dintre situațiile prevăzute la art. 13 alin. (1) lit. a) și b), sau în calitate de membru de familie al unei persoane care îndeplinește una dintre aceste condiții, dacă familia este deja constituită pe teritoriul României.	
Art. 19	Documentul care atestă rezidența permanentă pentru cetățenii UE 1. În baza solicitării, Statele Membre vor elibera cetățenilor UE îndreptățiți la rezidență permanentă, după verificarea duratei rezidenței, un document care atestă rezidența permanentă. 2. Documentul care atestă rezidența permanentă va fi eliberat cât de curând posibil.	Art. 24	Art. 24. - (1) Persoanele care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 22 și 23 pot solicita formațiunilor teritoriale competente ale Autorității pentru străini eliberarea cărții de rezidență permanentă pentru cetățenii Uniunii Europene, respectiv a cărții de rezidență permanentă pentru membrii de familie care nu sunt cetățeni ai Uniunii Europene. (2) Valabilitatea cărții de rezidență permanentă pentru membrii de familie care nu sunt cetățeni ai Uniunii Europene este de 10 ani de la data emiterii și se reînnoiește la cerere. (3) Dacă Autoritatea pentru străini constată îndeplinirea condițiilor pentru emiterea documentelor prevăzute la alin. (1), eliberează, în termen de 30 de zile de la depunerea cererii, cartea de rezidență permanentă pentru cetățenii Uniunii Europene, respectiv, în termen de 90 de zile de la depunerea cererii, cartea de rezidență permanentă pentru membrii de familie care nu sunt cetățeni ai Uniunii Europene. (4) În cazul în care se constată că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, organele competente comunică în scris refuzul eliberării documentelor prevăzute la alin. (1), motivele care au stat la baza acestei decizii, indicându-se instanța competentă și termenul în care măsura poate fi atacată. (5) Împotriva refuzului eliberării documentelor prevăzute la alin. (1) se poate face acțiune la instanța de contencios administrativ competentă.	
Art. 20	Permisul de rezidență permanentă pentru membrii de familie care nu sunt cetățenii unui Stat Membru 1. Statele membre vor elibera membrilor de familie care nu sunt cetățeni ai unui Stat Membru și sunt îndreptățiți la rezidență permanentă, un permis de rezidență permanentă în termen de 6 luni de la depunerea cererii. Permisul de rezidență permanentă va fi reînnoit automat la fiecare 10 ani.	Art. 24	Art. 24. - (1) Persoanele care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 22 și 23 pot solicita formațiunilor teritoriale competente ale Autorității pentru străini eliberarea cărții de rezidență permanentă pentru cetățenii Uniunii Europene, respectiv a cărții de rezidență permanentă pentru membrii de familie care nu sunt cetățeni ai Uniunii Europene. (2) Valabilitatea cărții de rezidență permanentă pentru membrii	

Art. din Directivă	Conținutul documentului comunitar	Art. din actului normativ național	Conținutul actului normativ național cu modificările aduse de proiectul de ordonanță	Obs.
	2. Cererea pentru permisul de rezidență permanentă va fi depusă înainte ca permisul de rezidență să expire. Neîndeplinirea cerinței de a solicita un permis de rezidență permanentă poate conduce la sancțiuni proporționale și nediscriminatorii pentru persoana în cauză. 3. Întreruperea șederii care nu depășește doi ani consecutivi nu vor afecta validitatea permisului de rezidență permanentă.		de familie care nu sunt cetățeni ai Uniunii Europene este de 10 ani de la data emiterii și se reînnoiește la cerere.	
Art. 21	Continuitatea șederii În înțelesul acestei directive, continuitatea șederii poate fi atestată prin orice mijloace de probă valabile în Statului Membru gazdă. Continuitatea șederii este întreruptă prin orice decizie de expulzare aplicată corespunzător împotriva persoanei în cauză.	Art. 27 alin. 4	Art. 27 - (4) Dreptul de rezidență al străinului încetează de drept de la data emiterii ordonanței de declarare ca indezirabil.	
Art. 22	Aplicabilitate teritorială Dreptul de rezidență și dreptul de rezidență permanentă va acoperi to teritoriul Statului membru gazdă. Statele Membre pot impune restricții teritoriale asupra dreptului de rezidență și dreptului de rezidență permanentă numai când aceleași restricții se aplică cetățenilor proprii.	Art. 3 alin.(1) lit. b)	Art. 3. - “(1) Cetățenii Uniunii Europene, precum și membrii familiilor lor care își exercită dreptul la liberă circulație și rezidență pe teritoriul României beneficiază de drepturile și libertățile recunoscute prin Tratatul privind Uniunea Europeană, cum ar fi: b) se pot deplasa liber și își pot stabili reședința sau, după caz, domiciliul oriunde pe teritoriul României;	
Art. 23	Drepturi conexe Indiferent de naționalitate, membrii de familie a unui cetățean UE care are drept de rezidență sau drept de rezidență permanentă într-un Stat Membru va avea dreptul de a se angaja sau să desfășoare activități independente în acel stat.	Art. 3 alin.(1) lit. e)	Art. 3. -(1) Cetățenii Uniunii Europene, precum și membrii familiilor lor care își exercită dreptul la liberă circulație și rezidență pe teritoriul României beneficiază de drepturile și libertățile recunoscute prin Tratatul privind Uniunea Europeană, cum ar fi: e) au acces neîngrădit pe piața forței de muncă din România, sub rezerva aplicării măsurilor tranzitorii prevăzute în tratatul de aderare a României la Uniunea Europeană, precum și la desfășurarea altor activități de natură economică, în condițiile legii aplicabile cetățenilor români;	
Art. 24	Tratament egal 1. Subiect al astfel de prevederi specifice așa cum sunt prevăzute expres în Tratat și în legislația secundară, cetățenii UE care locuiesc în baza acestei directive pe teritoriul Statului membru gazdă se vor bucura de tratament egal cu cetățenii acelui Stat Membru în cadrul limitelor Tratatului. Beneficiul acestor drepturi va fi extins și asupra membrilor de familie care nu sunt cetățeni ai unui Stat Membru și care au drept de rezidență sau rezidență permanentă. 2. Prin derogare de la paragraful 1, Statului Membru gazdă nu va fi obligat să ofere dreptul de asistență socială pe timpul primelor trei luni de rezidență sau, după caz, perioada mai lungă prevăzută la art.	Art. 3 alin.(1) lit. a)	Art. 3. - “(1) Cetățenii Uniunii Europene, precum și membrii familiilor lor care își exercită dreptul la liberă circulație și rezidență pe teritoriul României beneficiază de drepturile și libertățile recunoscute prin Tratatul privind Uniunea Europeană, cum ar fi: a) se bucură de protecția generală a persoanelor și a averilor, garantată de Constituție și de alte legi, precum și de drepturile prevăzute în tratatele Uniunii Europene și în alte tratate internaționale la care România este parte;	

Art. din Directivă	Conținutul documentului comunitar	Art. din actului normativ național	Conținutul actului normativ național cu modificările aduse de proiectul de ordonanță	Obs.
	14(4)(b), nu va fi obligat ca, înainte de obținerea dreptului de rezidență permanentă, să acorde ajutor de întreținere pentru studii, inclusiv pregătirea profesională, constând în burse sau împrumuturi pentru alte persoane decât lucrători, persoane care desfășoară activități independente, persoane care dispun de acest statut și membrii lor de familie.			
Art. 25	Prevederi generale privind documentele de rezidență 1. Posesia unui certificat de înregistrare la care face referire art. 8, a unui document care atesta rezidența permanentă, a unui certificat care atesta depunerea unei cereri pentru un permis de rezidență pentru membru de familie, un permis de rezidență sau un permis de rezidență permanentă, nu poate în nici un caz constitui o precondiție pentru exercitarea unui drept ori îndeplinirea unei formalități administrative, atât timp cât existența drepturilor poate fi dovedită prin orice mijloace de probă. 2. Toate documentele menționate la paragraful 1 vor fi eliberate gratuit sau pentru o taxă care n-o depășește pe cea impusă cetățenilor proprii pentru eliberarea de documente similare.	Art.3 alin.(3)	Art.3 alin.(3) – Exercițarea unui drept sau îndeplinirea unei formalități administrative de către cetățenii Uniunii Europene sau de către membrii lor de familie nu este condiționată de posesia unui document eliberat de autoritățile române în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, dacă, prin orice alt mijloc de probă, persoana interesată dovedește că este beneficiară a celui drept.	
Art. 26	Verificări Statele Membre pot efectua verificări asupra îndeplinirii oricărei cerințe prevăzute în legislația națională pentru străini de a purta tot timpul asupra lor certificatul de înregistrare sau permisul de rezidență, prevăzând că aceeași cerință se aplică cetățenilor proprii în ceea ce privește cartea de identitate. În cazul încălcării acestei condiții, Statele Membre pot impune aceleași sancțiuni ca cele impuse cetățenilor proprii pentru neputarea asupra lor a cărții de identitate.	Art. 11	Art. 11. - Pe durata șederii în România, cetățenii Uniunii Europene sau, după caz, membrii familiilor lor au obligația de a se supune controalelor de specialitate ale organelor competente române, efectuate în aceleași condiții ca și cele aplicabile cetățenilor români.	
Art. 27	Principii generale 1. Potrivit prevederilor acestui capitol, Statele membre pot restricționa libertatea de circulație și rezidență a cetățenilor UE și a membrilor lor de familie, indiferent de cetățenie, pe motive de politică publică, securitate publică și sănătate publică. Aceste motive nu vor fi invocate pentru a servi unor scopuri economice. 2. Măsurile luate pe motive de politică publică sau securitate publică trebuie să fie în concordanță cu principiul proporționalității și vor fi bazate exclusiv pe comportamentul personal al individului în cauză. Condamnările penale anterioare nu pot constitui motive pentru luarea a astfel de măsuri. Comportamentul personal al individului în cauză trebuie să reprezinte o amenințare reală, prezentă și suficient de serioasă care afectează	Art. 25 alin 1	Art. 25. - (1) Autoritățile române competente pot restrânge exercitarea dreptului la liberă circulație pe teritoriul României de către cetățenii Uniunii Europene sau de către membrii de familie ai acestora numai din rațiuni de ordine publică, securitate națională ori sănătate publică. (4¹) Dispunerea oricărei măsuri de restrângere a dreptului la liberă circulație pe teritoriul României a cetățenilor Uniunii Europene și a membrilor familiilor lor trebuie luată numai cu respectarea principiului proporționalității și să aibă la bază exclusiv comportamentul persoanei în cauză. Acest comportament trebuie să reprezinte o amenințare reală, actuală și suficient de gravă pentru valorile fundamentale ale societății. O astfel de măsură nu poate fi bazată exclusiv pe existența unei condamnări penale anterioare.	

[illegible]

Art. din Directivă	Conținutul documentului comunitar	Art. din actului normativ național	Conținutul actului normativ național cu modificările aduse de proiectul de ordonanță	Obs.
			pentru străini Direcției generale afaceri consulare.	
Art. 28	Protecția împotriva expulzării 1. Înainte de a lua o decizie de expulzare pe motive de politică publică sau securitate publică, Statului Membru gazdă va lua în considerare cât de lungă a fost rezidența persoanei în cauză pe teritoriul său, vîrsta acesteia, starea de sănătate, situația familială și economică, integrarea socială și culturală în Statului Membru gazdă și extinderea legăturilor sale cu țara de origine. 2. Statului Membru gazdă nu poate lua o decizie de expulzare împotriva cetățenilor UE sau membrilor de familie ai lor, indiferent de cetățenie, care au drept de rezidență permanentă pe teritoriul său, cu excepția unor motive temeinice de politică publică și securitate publică. 3. O decizie de expulzare nu poate fi luată împotriva cetățenilor UE, cu excepția în care decizia este bazată pe motive serioase de securitate publică, dacă ei: (a) au avut o rezidență în Statului Membru gazdă pentru ultimii 10 ani; sau (b) sunt minori, cu excepția în care expulzarea este necesară pentru bunul interes al copilului, așa cum este prevăzut în Convenția Națiunilor Unite privind Drepturile Copilului din 20 Noiembrie 1989.	Art. 25 alin 2-4	Art. 25. - (2) Împotriva cetățenilor Uniunii Europene sau membrilor de familie ai acestora, indiferent de cetățenie, care au drept de rezidență permanentă, se pot dispune, în condițiile legii, măsuri specifice de restrângere a dreptului la liberă circulație numai dacă reprezintă un pericol iminent pentru ordinea publică și securitatea națională ; (3) Dreptul la liberă circulație pe teritoriul României, în cazul următoarelor categorii de cetățeni ai Uniunii Europene, poate fi restrâns numai pentru motive imperative de securitate națională: a) rezidenții cu ședere continuă și legală pe teritoriul României în ultimii 10 ani; b) minorii, cu excepția cazului în care îndepărtarea este necesară pentru interesul copilului, conform prevederilor Convenției Națiunilor Unite privind Drepturile Copilului din 20 noiembrie 1989, ratificată prin Legea nr. 18/1990, republicată. (4) Adoptarea de către organele competente a oricărei decizii de restrângere a dreptului la liberă circulație, în special a celor cu privire la îndepărtarea de pe teritoriul României, dispuse în condițiile legii, se face numai cu luarea în considerare a duratei efective a șederii persoanei în cauză pe teritoriul României, a vârstei acesteia, a stării de sănătate, a situației familiale și economice, a gradului de integrare socială și culturală în România și al asigurării menținerii legăturilor sale cu țara de origine.	
Art. 29	Sănătatea publică 1. Singurele boli care justifică măsurile de restrângere a libertății de mișcare sunt bolile cu potențial epidemic așa cum sunt definite de Organizația Mondială a Sănătății sau alte boli infecțioase sau boli contagioase parazitice dacă ele sunt subiectul unor prevederi de protecții care se aplică cetățenilor Statului Membru gazdă. 2. Bolile survenite după o perioadă de trei luni de la data sosirii nu vor constitui motive pentru expulzare de pe teritoriu. 3. Atunci când sunt indicii serioase ca este necesar, Statul membru poate, în termen de trei luni de la data sosirii, să solicite persoanelor îndreptățite la dreptul de rezidență să efectueze, gratuit, o examinare medicală care să ateste faptul că ele nu suferă de nici una din situațiile prevăzute la paragraful 1. Astfel de examinări medicale nu pot fi cerute cu caracter de rutină.	Art. 32	Art. 32. - (1) Măsura îndepărtării de pe teritoriul României a cetățenilor Uniunii Europene sau a membrilor de familie ai acestora, pentru motive de sănătate publică, poate fi dispusă de către Autoritatea pentru străini, la solicitarea structurilor specializate ale Ministerului Sănătății Publice, numai în cazul în care, pe baza analizelor medicale efectuate de către persoana în cauză la un interval de cel mult 3 luni de la intrarea pe teritoriul României, se constată existența unei afecțiuni dintre cele stabilite potrivit prevederilor alin. (3). (2) Efectuarea analizelor prevăzute la alin. (1) de către persoana în cauză este scutită de taxe și poate fi dispusă de către structurile specializate ale Ministerului Sănătății Publice numai în cazul în care există indicii temeinice că, la data intrării pe teritoriul României, suferea de una dintre afecțiunile stabilite potrivit alin. (3). (3) Lista afecțiunilor care justifică măsura nepermiterii sau a îndepărtării de pe teritoriul României se aprobă prin ordin al ministrului sănătății publice care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și se stabilește în	

[illegible]

Art. din Directivă	Conținutul documentului comunitar	Art. din actului normativ național	Conținutul actului normativ național cu modificările aduse de proiectul de ordonanță	Obs.
	când decizia de expulzare este bazată pe motive imperative de securitate publică conform articolului 28(3). 3. Procedurile de revizuire vor permite o examinare a legalității deciziei, la fel ca și a faptelor și circumstanțelor care au stat la baza măsurii propuse. Trebuie să se asigure că decizia nu este disproporționată, în special în ceea ce privește cerințele stipulate în articolul 28. 4. Statele Membre pot îndepărta persoana în cauză de pe teritoriul lor în timpul procedurilor de revizuire, dar nu pot opri persoana să își susțină singură acuizarea, cu excepția cazului când apariția sa poate produce probleme serioase politicii publice sau securității publice sau când apelul sau revizuirea judecătorească privește un refuz de a intra pe teritoriu.	Art.25 alin. (4 ¹) și (7)	(4¹) Dispunerea oricărei măsuri de restrângere a dreptului la liberă circulație pe teritoriul României a cetățenilor Uniunii Europene și a membrilor familiilor lor trebuie luată numai cu respectarea principiului proporționalității și să aibă la bază exclusiv comportamentul persoanei în cauză. Acest comportament trebuie să reprezinte o amenințare reală, actuală și suficient de gravă pentru valorile fundamentale ale societății. O astfel de măsură nu poate fi bazată exclusiv pe existența unei condamnări penale anterioare. (7) Instanța care judecă acțiunea introdusă împotriva unei decizii de restrângere a dreptului la liberă circulație analizează legalitatea deciziei, respectarea principiului proporționalității măsurii dispuse și a condițiilor stabilite la alin. (1)-(6), precum și faptele și circumstanțele care justifică măsura dispusă.	
Art. 32	Durata ordinelor de interdicție 1. Persoanele cu interdicție pe motive de politică publică sau securitate publică pot depune o cerere pentru ridicarea ordinelor de interdicție după o perioadă rezonabilă, în funcție de circumstanțe, și în orice caz după trei ani de la aplicarea ordinului final de interdicție adoptat valabil conform legislației comunitare, prin prezentarea argumentelor care să stabilească faptul că a survenit o schimbare în circumstanțele care au justificat decizia de interdicție. Statul Membru în cauză se va pronunța asupra cererii sale în termen de 6 luni de la depunere.	Art. 25 alin 5 Art.(29 ¹)	Art. 25 - (5) Orice măsură de restrângere a dreptului la liberă circulație pe teritoriul României a cetățenilor Uniunii Europene și a membrilor familiilor lor nu poate avea decât caracter temporar și poate fi dispusă numai pentru o durată de timp limitată la perioada necesară încetării motivelor care au stat la baza adoptării acesteia. Art.(29¹) - (1) După împlinirea a jumătate din perioada interdicției dispusă în condițiile art.27, sau după 3 ani de la data dispunerii acesteia, persoana declarată indezirabilă poate solicita ridicarea interdicției. (2) Cererea de ridicare a interdicției se depune la Curtea de Apel pe lângă care funcționează parchetul din cadrul căruia face parte procurorul care a dispus această măsură. Cererea se judecă în camera de consiliu. (3) Instanța se pronunță prin hotărâre, în termen de 15 zile de la data depunerii cererii, luând în considerare schimbările survenite față de împrejurările care au determinat dispunerea interdicției. (4) Hotărârea prevăzută la alin. (4) este supusă recursului, în termen de 5 zile de la comunicare. Recursul se judecă în termen de 15 zile de la data depunerii cererii. Hotărârea instanței de recurs este definitivă și irevocabilă. (5) Prezența procurorului este obligatorie la toate ședințele de judecată (6) Hotărârile rămase definitive se comunică Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și Autorității pentru străini.	

Art. din Directivă	Conținutul documentului comunitar	Art. din actului normativ național	Conținutul actului normativ național cu modificările aduse de proiectul de ordonanță	Obs.
		Art. 31 ² .	Art. 31². - (1) După împlinirea a jumătate din perioada interdicției dispusă în condițiile art.30 alin.2, sau după 3 ani de la data dispunerii acesteia, persoana expulzată poate solicita ridicarea interdicției. (2) Cererea de ridicare a interdicției se depune la instanța care a dispus această măsură. Cererea se judecă în camera de consiliu. (3) Instanța se pronunță prin hotărâre, în termen de 15 zile de la data depunerii cererii, luând în considerare schimbările survenite față de împrejurările care au determinat dispunerea interdicției. (4) Hotărârea prevăzută la alin. (4) este supusă recursului, în termen de 5 zile de la comunicare. Recursul se judecă în termen de 15 zile de la data depunerii cererii. Hotărârea instanței de recurs este definitivă și irevocabilă. (5) Hotărârile rămase definitive se comunică Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și Autorității pentru străini.	
Art. 33	Expulzarea ca o pedeapsă sau ca o consecință legală 1. Ordinele de expulzare pot fi eliberate de către Statului Membru gazdă ca o pedeapsă sau o consecință legală a unei pedepse cu închisoarea, numai dacă se corespunde cerințelor articolelor 27, 28 și 29.	Art. 30-31 ¹	Art. 30. - (1) Împotriva cetățeanului Uniunii Europene sau a membrului de familie al acestuia, care a săvârșit o infracțiune pe teritoriul României, poate fi dispusă măsura expulzării în condițiile prevăzute de Codul penal și Codul de procedură penală, cu respectarea prevederilor art. 25. (2) Instanța poate dispune interzicerea intrării pe teritoriul României persoanei împotriva căreia s-a dispus măsura expulzării, pe o perioadă cuprinsă între 1 și 5 ani. Perioada de interdicție curge de la data ieșirii din țară. (3) În cazul membrilor de familie care nu sunt cetățeni ai Uniunii Europene aflați în situația prevăzută la alin. (1), la propunerea Autorității pentru străini, procurorul anume desemnat de la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București poate dispune ca, până la efectuarea expulzării, persoana să fie luată în custodie publică, aplicându-se în mod corespunzător prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la luarea în custodie publică și, după caz, la tolerarea rămânerii pe teritoriul României. Art. 31. - (1) Cetățeanul Uniunii Europene sau membrul de familie al acestuia nu poate fi expulzat într-un stat în care există temeri justificate că viața îi este pusă în pericol ori că va fi supus la torturi, tratamente inumane sau degradante. (2) Interdicția de expulzare durează până la dispariția motivelor pe care a	

Art. din Directivă	Conținutul documentului comunitar	Art. din actului normativ național	Conținutul actului normativ național cu modificările aduse de proiectul de ordonanță	Obs.
	2. Dacă un ordin de expulzare, așa cum este prevăzut la paragraful 1, este pus în aplicare după mai mult de doi ani după ce a fost dat, Statul Membru va verifica ca persoana în cauză reprezintă o amenințare prezentă și reală la politica publică sau securitatea publică și va evalua dacă au intervenit schimbări materiale în circumstanțe de la data eliberării ordinului de expulzare.		fost întemeiată. (4) Constatarea situațiilor prevăzute la alin. (1) este de competența instanței de judecată, în urma comunicării efectuate de către Autoritatea pentru străini. Art. 31¹ – (1) Dacă măsura de expulzare, așa cum este prevăzută la art. 30 alin. (1), este pusă în aplicare după o perioadă mai mare de doi ani de la data la care a fost dispusă, la cererea Autorității pentru străini, instanța de executare va verifica dacă persoana în cauză mai reprezintă o amenințare reală și prezentă la ordinea publică sau securitatea națională ori dacă au intervenit schimbări materiale în circumstanțele care au determinat dispunerea măsurii de expulzare. (2) Instanța se va pronunța asupra menținerii sau ridicării măsurii de siguranță a expulzării în termen de 3 zile lucrătoare de la data sesizării. La ședința de judecată, prezența procurorului este obligatorie. Hotărârea este definitivă și irevocabilă	
Art. 34	Publicitate Statele Membre vor difuza informații referitoare la drepturile și obligațiile cetățenilor UE și membrilor lor de familie asupra domeniilor acoperite de prezenta Directivă, în special prin intermediul campaniilor de conștientizare realizate prin mass-media națională și locală și alte mijloace de comunicare.			
Art. 35	Abuzul de drepturi Statele Membre pot adopta măsurile necesare pentru a refuza, anula sau retrage orice drept conferit de această Directivă în caz de abuz de drepturi sau fraudă, cum ar fi căsătoriile de conveniență. Orice astfel de măsură va fi proporționată și subiect al garanțiilor procedurale prevăzute la articolele 30 și 31.	Art. 19 alin 5	Art. 19 - (5) În termenul prevăzut la alin. (4) organele competente efectuează toate verificările necesare pentru constatarea îndeplinirii condițiilor pentru emiterea cărții de rezidență, inclusiv, după caz, cele referitoare la elementele pe baza cărora se poate stabili faptul că este o căsătorie de conveniență, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare.	
Art. 36	Sancțiuni Statele Membre vor stabili prevederi asupra sancțiunilor aplicabile pentru încălcarea reglementărilor naționale adoptate pentru implementarea acestei Directive și vor lua măsurile cerute pentru aplicarea lor. Sancțiunile stabilite vor fi eficace și proporționale. Statele Membre vor notifica Comisia asupra acestor prevederi nu mai târziu de 30 aprilie 2006 și cât de curând posibil în cazul oricărei schimbări ulterioare.	Art. 34 ¹	Art. 34¹ – (1) Neîndeplinirea oricăreia dintre obligațiile stabilite la art.9, art.10, art.15, art.16 și art.19 alin.1 constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 25 lei la 50 lei. (2) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către lucrători anume desemnați din cadrul Ministerului Administrației și Internelor. (3) În cazul contravențiilor prevăzute la alin.(1), contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute la alin.1,	

Art. din Directivă	Conținutul documentului comunitar	Art. din actului normativ național	Conținutul actului normativ național cu modificările aduse de proiectul de ordonanță	Obs.
			agentul constatator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal. (4) Contravenției prevăzute la alin. (1) îi sunt aplicabile prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.	
Art. 37	Prevederi naționale mai favorabile Prevederile acestei Directive nu vor afecta nici o lege, regulament sau prevederi administrative stabilite de Statul Membru care sunt mai favorabile persoanelor la care face referire această Directivă.			
Art. 38	Articolele 10 și 11 a Regulamentului nr. 1612/68 vor fi abrogate cu efect de la data de 30 aprilie 2006. 2. Directivele 64/221/EEC, 68/360/EEC, 72/194/EEC, 73/148/EEC, 75/34/EEC, 75/35/EEC, 90/364/EEC, 90/365/EEC și 93/96/EEC vor fi abrogate cu efect de la data de 30 aprilie 2006. 3. Trimiterile făcute la prevederile și Directivele abrogate vor fi interpretate ca fiind trimiteri la prezenta Directivă.			
Art. 39	Raport Nu mai târziu de 30 aprilie 2006 Comisia va depune la Parlamentul European și la Consiliu, un raport privind aplicarea acestei Directive, împreună cu orice propuneri necesare, în special în ceea ce privește oportunitatea extinderii perioadei de timp pe timpul căreia cetățenii UE și membrii lor de familie pot locui pe teritoriul Statului Membru gazdă fără nici o condiție. Statele Membre vor furniza Comisiei toate informațiile necesare pentru realizarea raportului.			
Art. 40	Transpunere 1. Statele Membre vor adopta legi, regulamente și prevederi administrative necesare alinierii cu această Directivă până la 30 aprilie 2006. Când Statele Membre adoptă aceste măsuri, acestea trebuie să conțină o referire la această Directivă sau vor fi însoțite de o astfel de referire cu ocazia publicării lor oficiale. Metodele de a face o astfel de referire vor fi stabilite de Statele Membre. 2. Statele Membre vor comunica Comisiei textul prevederilor legislației naționale pe care o adoptă în domeniul acoperit de această	Art. 35	Art. 35. - Prezenta ordonanță intră în vigoare la data aderării României la Uniunea Europeană.	

Art. din Directivă	Conținutul documentului comunitar	Art. din actului normativ național	Conținutul actului normativ național cu modificările aduse de proiectul de ordonanță	Obs.
	Directivă împreună cu un tabel care va arăta cum prevederile Directivei corespund cu prevederile naționale adoptate.			
Art. 41	Intrare în vigoare Această Directivă va intra în vigoare în data publicării sale în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.			
Art. 42	Adresare Această Directivă este adresată Statelor Membre.			

